

maj 2019

Grčija 2019

Jadran

1. maj 2019, sreda

Ubli, Lastovo - Vieste, Italija

Na Lastovu so policaji zares prijazni, prav neverjetni za Hrvaško. Papirje sva pristaniškemu kapitanu pustila na mizi že včeraj zvečer, policaj je po dogovoru pridrvel ob 5.05. Želel si je, da bi lahko spal vsaj do 5h. Prijazen je, korekten, poln uporabnih nasvetov.

2/3 voziva "italijančka" - jadra+motor na 1600 obratih, nato se zbudi veter in kičasto jadrava do Vieste. Porabila sva 11 ur in pol za 60 milj. Za Laro je to hitro. Veževa se pri sig. Caterini, prvi ponton levo, za 30 eur. Tuši še ne delajo, žurerji na sosednji barki zelo intenzivno, saj je 1. maj. K sreči se kmalu utrudijo. Tudi na morju je bil danes praznik dela. Italijanski in Hrvaški ribiči so bili doma. Srečala sva le 1 križarko, 1 jadrnico in 2 tovornjaka.

Da nam med potjo ne bi bilo dolgčas, je kapitan sredi noči na Lastovu kupil ribe (trilje in ražo) od neposrednih proizvajalcev za 30 kun in 2 pivi. Nekaj predelave opraviva med potjo, nekaj v marini, nastane večerja in ribja pašteta. Kuhar je kar malo utrujen od dveh služb...

Zvečer naju kapitan le pelje na sladoled, pri +13 stopinjah. V mestu na otino grozo doživimo ognjemet.

ni prav toplo

veseli kapitan

Vieste

pomaranč mraz ne moti

2. maj 2019, četrtek

Vieste - Bisceglie, Italija

Zjutraj vsa polomljena ugotavljava, da še vedno nisva v pravi morski formi. Potem, ko Ota odpelje kapitana v nekaj pekarn in na tržnico, izplujemo. Nekaj časa je brezveterje in nas poganja motor, ravno prav, da se stuširava. Počasi se dvigne vzhodnik in z vetrom 8-10 vozlov jadramo s hitrostjo 5 vozlov naravnost v Bisceglie - s starimi jadri bi v teh pogojih najbrž stali na mestu.

Marina v Biscegli-jah je kar draga. Želijo imeti 50 €, a kapitan zbaranta na 33. Sva edina gosta.

Privoščimo si sprehod mimo tržnice, parka in končno na obali najdemo odprto picerijo z dobrim pivom. Spet je neki praznik in je polovica trgovin in gostiln zaprtih.

Bisceglie je orto italijansko mesto. Tuji turisti so redkost. Lahko se do dobra nagledaš vseh domačinskih navad.

nasvidenje Vieste

lepo mesto

s čudnim kamnom

Bisceglie, obnovljeni del (EU...)

Bisceglie kot so včasih bile

Bisceglie, gase

Bisceglie, in gasice

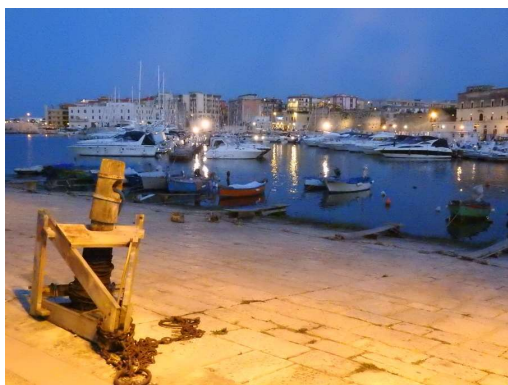
Bisceglie, novejši del

Bisceglie, folk

na obali

pogled na marino in mesto

pizza con fiori di latte

3. maj 2019, petek

Bisceglie - Savelletri, Italija

Sprehod okoli mandrača in premik naprej. Nekaj motorja, nekaj jadrnja. Jugo je še na meji znosnega. Lepo napredujeva, zato izpustiva Monopoli in nadaljujema še 8 milj do Savelletri.

Tik pred nama v pristanišče zapluje Atilla2, poznana ribiška barka. Nad pristaniščem kraljuje razgledno kolo, ki je vidno že iz Monopolija. Malo v skrbeh kako bo, vplujeva in najdeva dovolj prostora za bočni vez na korenu pomola. Pod kobilo je še najmanj meter vode, nad nama "Riesenrad". Privežeta nas gobčna Italijana in kmalu kapitan z njima, kapitanom Atille in njenim lastnikom na obali pridno pije dolenjski sadjevec. V tem pristanišču imamo že domovinsko pravico in zaščitnika, lastnika Atille. Tokrat sva tukaj četrtič.

Letos na glavnem pomolu ni več koncesionarja. Vsi so vezani bočno, oz. po svoje. Sam pomol nima gradbenega dovoljenja, čeprav je bil sezidan pred 5 leti.

Vreme se slabša bolj, kot sva pričakovala. Tokrat nisva prav nič v skrbeh za Laro razen, če nam lunapark pade na glavo. K sreči zaradi vremena ne dela.

lepši del obale v Biscegli-jah

tu so prijetni lokali

mali ribiči domujejo kar v marini

lepa, stara jadrnica

priključek za vodo in elektriko v marini

ribja veletržnica, Bisceglie

ribiči na zunanjem pomolu

so taki

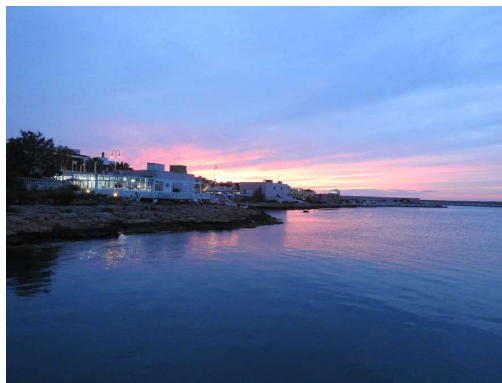
in taki

Bari

Savelletri

rdeče nebo tokrat ni obetalo lepega vremena

4. maj 2019, sobota

Savelletri, Italija

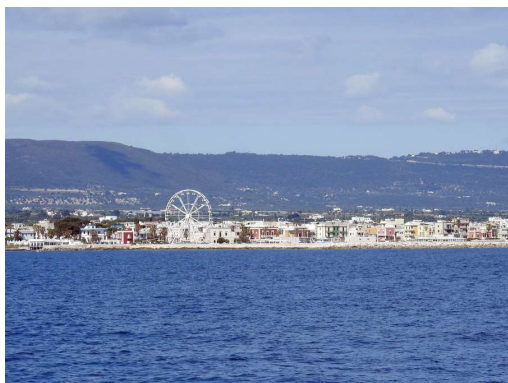
Dežuje. Končno mirno jutro brez kapitanovega jutranjega priganjanja. Nikamor ne gremo. Podaljšamo spanje in počasno prebujanje nastopi po 10h. Kot da bi bili na dopustu. Sledi kavica in sprehod v mlekarno, salumerijo, kjer režejo 30-kilsko mortadelo, sprehod, spanje, brklanje, spanje. Nabiramo moči na zalogo.

*"Riesenrad"**nad našimi glavami**Savelletri z valobrana**dobro jim gre to navzkrižno veslanje***5. maj 2019, nedelja****Savelletri - Brindisi, Italija**

Jugo se obrne v severnik in izplujemo proti Brindisiju. Veter je slab, vreme kumrno.

V Brindisiju parkirava bočno ob plato bencinske črpalke v marini pred mestom. Z dovoljenjem črpalkarja do polnoči ostaneva kar tam. Marino morava vseeno plačati.

Po doktoratu iz vremenskih napovedi se odločiva za premik do Erikousse. Veter je popoldan obrnil na JZ, dež in nevihte naj bi ostali nad kopnim. Za torek je napovedan močan SZ, torej ni kaj čakati.

pogled na Savelletri

6. maj 2019, ponedeljek**Brindisi, Italija - Erikoussa, Grčija**

Prve 4 ure v zavetju obale z JZ vetrom do 22 vozlov drviva v soju rimske ceste, nato romantiko ukine ropotanje motorja. Ko pokukava izza rta Capo Otranto je ponovno dovolj vetra in tudi valov. Hanzi dobro vozi slalom med brdi in le za kakšni 2 uri mu vmes pomaga motor, ker veter ni dovolj močan, da bi samo z jadri preplezali vse vzpetine.

Kmalu za Otrantom nas pride pozdravit helikopter. Na celi poti srečamo samo eno jadrnico, ki pluje v nasprotno smer in nekaj tovornjakov.

10 milj pred Erikouso zapoje rola na ribiški palici. Zvijeva genovo, a se še vedno premikamo 4 vozle s prvo kratico glavnega jadra. Po 15 minutah telovadbe ribo privlečeva do barke. Nekaj lepega, modrega, težkega je. Bogdan gre na krmo loviti laks, jaz rolam, brda naju mečejo sem in tja. Prikaže se krasna tuna. Ulovi jo v mrežo in dvigne - zmagala sva. Uspe jo prenesti v umivalnik v kuhinji, ne da bi bila cela barka krvava. Umivalnik je komaj dovolj velik. Lep komad, 3 kg, najina do sedaj največja ulovljena riba. Po telefonskem posvetu z Markom iz Vrsarja izveva, da sva ulovila malo bluefin tuno.

Malo kasneje iščem svoj telefon in ga ne najdem na nobenem od običajnih mest. V paniki pogledam po palubi in ga zagledam na desnem boku ob ograjci. Spreleti me srh. Očitno je v ribolovni akciji zdrknil naprej izpod sprayhooda tam, kjer so speljane vrvi in se po palubi zapeljal do ograjice. Še en dober val in bi zvonil ribam.

Dve uri kasneje, ob 17h, smo v "marini" Erikoussa. Za 91 milj smo porabili 17 ur. Veževa se bočno ob zunanji pomol, bolj v dnu zaliva. Poleg nas sta tam že jadrnica angleškega para in čarter z dvema Avstrijcema. Valovanje v zalivu je močno. Na pomolu je nekaj muringov in se z njimi potegneva od obale. Tri muringe napneva na zunanji bok. Če bi se vezala muring/krma, bi "umrli" od prečnega valovanja. Ko čez 2 uri pridrvi napovedani SZ, se makrame dobro obnese.

Ota oživi, dvigne rep, skoči na obalo, oddirja do lepe zelene trave in pade v žveriment. Svet je ponovno lep...

Pojeva večerjo, meneštro z bobom in vsi trije pademo v komo.

v Otrantu

vreme je bilo ugodno, valovanje malo manj

srečni ribič

bluefin tuna 3 kg

Grčija 2019

Jonsko morje

7. maj 2019, torek

Erikoussa, Grčija

Noč je bila nemirna. Vrstijo se nevihte in neverini. Naše privezne vrvi so zdržale, vrvi sosedov, ki niso izkoristili muringov, ne. Angleža se še v temi odpeljeta, Avstrijca gresta na sprehod po otoku, enako mi 3-je, ko se temeljito naspimo.

Erikoussa je lep otok. Razen nas danes na otoku biva še 30 stalnih prebivalcev. Trgovina dela, krajevna gostilna tudi, le izbire ni prav veliko. Kruha danes nimajo, pivo si privoščiva iz ladijskih zalog.

Marina se pripravlja na sezono. Muringi so in niso, mornarja, ko ga rabiš, ni. Postavljajo se stebrički za vodo in elektriko, ureja se javna razsvetljava. Luči na valobranu bodo lepe modre barve. Mornar zaliva rože in organizira dogajanje. K sreči veza še ne zaračunava.

Zunaj piha, močno piha. Vsake toliko nas veter pošteno nagne. Pristanišče v SZ vetru ni prav prijazno. V njem se veter, ki pridrvi čez najnižji del otoka, veselo vrtinči in ojačeno razgraja. Ti vrtinci so bili najbrž krivi, da se je odlomil repek vetromera na jamboru.

Zvečer pridrvi najprej ena jadrnica pod ameriško zastavo, s slabo organizirano posadko. Po nekaj krogih po zalivu se s težavo privežejo na čelo notranjega pomola. Izobešeno imajo še hrvaško zastavo.

Že v temi prileti Bonita. Sva vedela, da Renate 7 Bf vetra ne bo odvrnilo od prečenja Otranta. Za 47-čveljsko Bavarijo z izkušeno 6 člansko posadko (člani avstrijskega jadrnega kluba) je bilo jadranje iz Brindisija pravi užitek. Najinih 32 čevljev bi pošteno zalivalo. Vežejo se bočno na notanjo stran notranjega pomola, kar je v teh razmerah edina dobra rešitev, ki pa je v sezoni neizvedljiva, ker so tam muringi.

Na večernem srečanju smo bili opremljeni z bundami, kapami in šali...

končno kopno, si oddahne Ota

obnovljene hiše

novo turistično naselje v gradnji

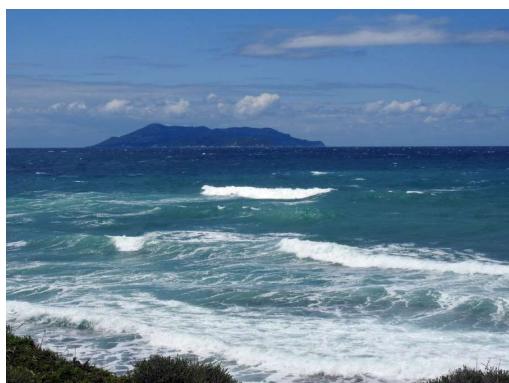
brez kapelic v Grčiji ne gre

kljub mrazu vse cveti

pogled proti Albaniji

pogled na Othonoi

sezona je daleč

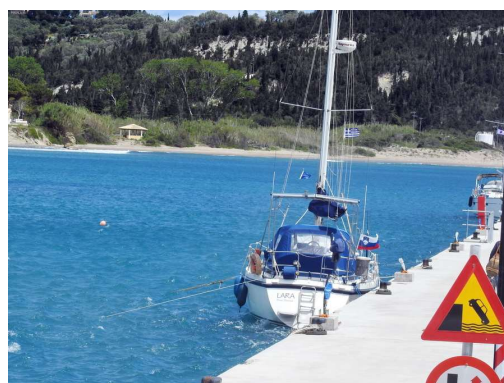
Takole izgleda otok iz zraka. Na plakatu je še staro pristanišče.

realno stanje

postavljanje stebričkov za elektriko in vodo

makrame

8. maj 2019, sreda

Erikoussa - Arillas

Danes smo spali prav mirno. Veter se je proti jutru polegel. Po obisku krajevne birtije, kjer sva poleg dobre kave dobila tudi štruco kruha, odrinemo.

Na severnem vrhu Krfa, pred vstopom v kanal med Grčijo in Albanijo, voda v črti spremeni barvo v mlečno/turkizno. Predvidevava, da je iz Butrinita priteklo veliko sladke vode od dežja v albanskih gorah.

Pot proti jugu, med Krfom in kopnim, je dolgočasna. Piha nam v krmo iz različnih smeri in premalo.

Na Sivoto je bil tak naval jadrnic kot na Sukošan. Od Lastova do sem jih nisva ugledala toliko skupaj.

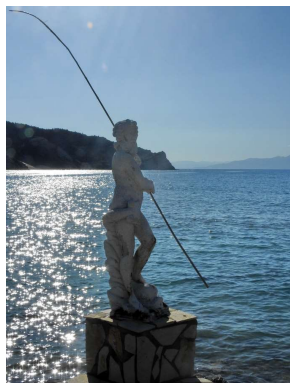
Pomol v Arillasu je prazen. Zunanja stran pomola nudi dovolj zavetja, ker jo varuje valobran. Globina je 2,2 m. Uživamo miren večer v tokrat čisto nenaseljenem zalivu - velja za morje in kopno. Morda je tu sezona samo avgusta...

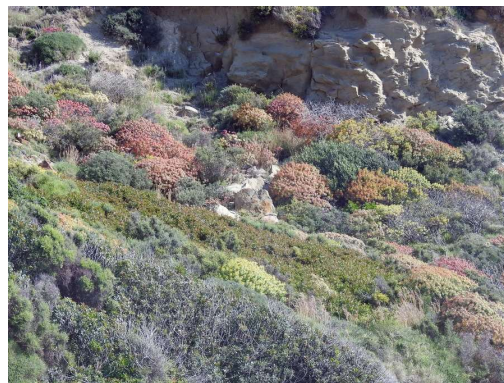
danes stojimo malo drugače kot včeraj

jadralki

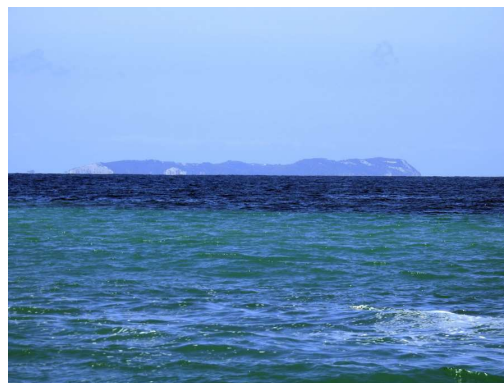
Pozeidon

avtohtona vegetacija

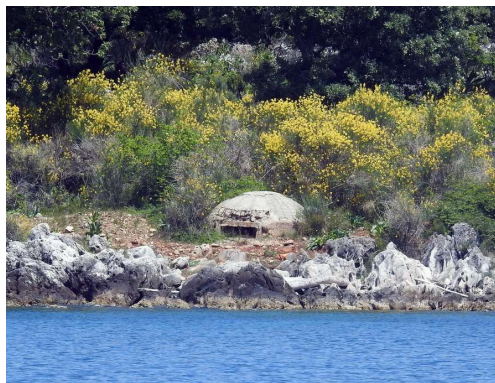
Hanzi se je v Otrantu malo utrudil. Dobro, da imamo na zalogi še enega.

Erikoussa in pisano morje

Krf

Albanija

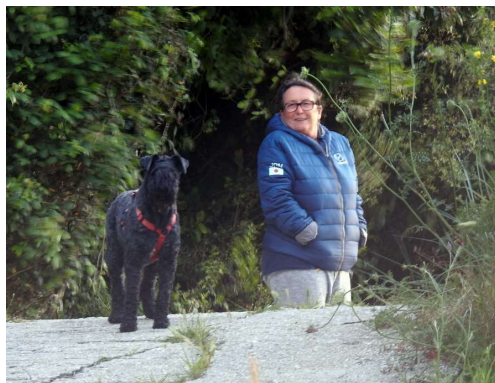
v kanalu

Arillas, v ozadju Sivota

Arillas, v ozadju Krf

zmrzljena posadka

9. maj 2019, četrtek

Arillas - Levkada, Levkas

Zjutraj je na vrsti kopanje. Kapitan si nadene masko, ker ga nedelujoči mlinček brzinomera zelo jezi. Veselo čofota po morju, ki ima 17 stopinj. Moje kopanje je bolj bliskovito. Misija mlinček ni uspešna. Sluz se ne da.

Do Levkasa ropota motor. Piha 5 vozlov z juga. Pot izkoristiva za čiščenje in urejanje doma.

Tomaž je opozoril, da je v Levkadi strašna gneča, ker so vse čarter jadrnice še doma. Potovalcev nas je malo, prostora še manj. Veževa se sidro/krma na zapuščeno, bočno privezano barko enako, kot Tomaž včeraj.

Prvi naskok na Port authority je neuspešen. "System doesn't work." Kapitana naročijo za jutri ob 9h.

Sprehod po mrzli, zapuščeni Levkadi. Turisti so redki. Kupiva nekaj zelenjave in Gyros pri Daltonu. Vmes kapitan končno obišče frizerja. Je bil že kot ata Šmrk. Vse skupaj je eno mrzlo početje. Ker ima voda tu 18 stopinj, je v barki prijetnih 20.

Tokrat ne vklopiva centralne.

S temo pridejo tudi ribiči in Bogdan kupi od njih 1 kg kozic. Dobi jih 1,5 kg in ribiča obdari s pločevinko piva.

morski gasilci

severni vhod v levkaški kanal

most se je dvignil, karavana gre naprej

eden bolj eksotičnih privezov v zadnjih letih

kapitan je dobre volje

10. maj 2019, petek

Levkada, Levkas - Kastos, Kastos

Ob 9.15 je naš kapitan na Port authority in prav kmalu pride tudi nazaj. Prijava v grške vode po novem ni mogoča, če pred tem ne plačaš Tepai takse za jahtaše, podobno kot na Hrvaškem. Takso lahko plačaš, ko po netu dobiš 20-številčno kodo. Da jo dobiš, moraš najprej izpolniti aplikacijo na www.aade.gr/polites/etepai... Ko kapitan doma vse preštudira, po eni uri ugotovi, da so vsi gumbi programa v grščini. Ali ni to super, če je to taksa za tujce? Odrzi nazaj na Port authority in

ga ni 3 ure. Tam se s pomočjo prijazne angleško govoreče uradnice uspe prijaviti v sistem. Vmes so se pojavili celo angleški gumbi.... Izpolniti je potrebno morje vprašanj: datum rojstva, ime očeta, matere, documentation number (gr. izraz za št. osebnega dokumenta), ... št. spodnjih gat... Sistem mižika, dela, ne dela. Prijava je uspela, e-Paravole (20-številčne kode) ni ugledal. Ko oblasti izdahnejo, da do 18.5. še ne bodo kaznovali neplačnikov, Port authority zapusti. Poleg njega je bilo tam še nekaj žrtev sistema. Ko se zvečer pogovarjamo s posadko Male ugotovimo, da je bil istočasno tam tudi Rod Heikell, avtor grškega navigacijskega vodnika. Gospod je vso zmedo okoli tega opisal na svoji Facebook strani. In ko Žvanut zvečer še enkrat pogleda svojo prijavo ugotovi, da je z zakasnitvijo dobil pdf datoteki prijave v sistem in e-Paravolo. Torej sledi "le" še plačilo (za 8 do 10 m znesa to 25 € na mesec), kar bo podvig naslednjega tedna.

Iz Levkasa se prestavimo v Vlycho h Takisu po nekaj rabljenih nadomestnih delov in naprej proti Kastosu. Ob 21.30 se končno umiriva na sidru v Port Kastos-u, s krmo privezano na vaško rivo 30 m stran. Pristanišče je plitvo. Tistih nekaj vezov na pomolu je seveda že zasedenih, morda že od včeraj.

Ota ima danes možnost mačke opazovati le od daleč.

računalniki v izpostavi pristaniške kapitanije lepo pokriti s časopisom

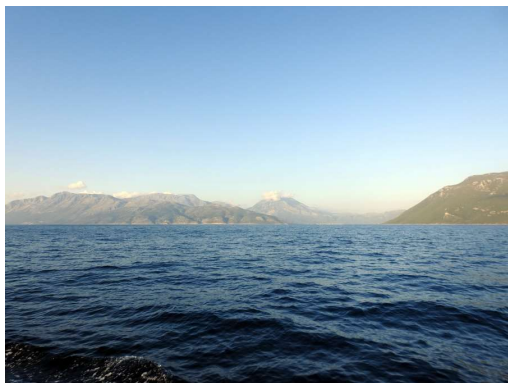
cvetličarna sredi mesta

med potjo so se kozice termično obdelale

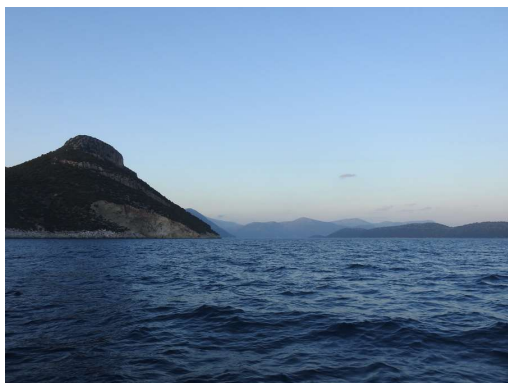
lani je bilo le ogrodje, letos je že skoraj barka - ladjedelnica v Vylchro-ju

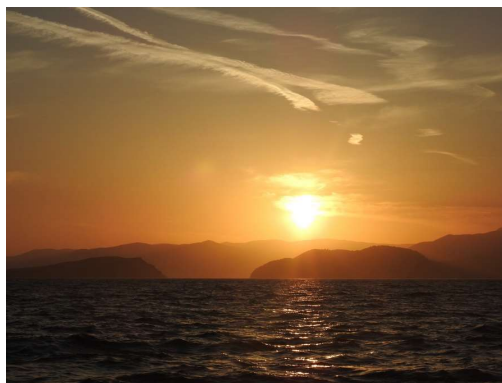
pogled na celino

Atokos

Visoki Kalamos in nizki Kastos

Levkas in pred njim Meganisi

Grčija 2019

Patraško morje

11. maj 2019, sobota

Kastos, Kastos - Navpaktos

Zjutraj najprej plavanje, eni brzinsko, drugi šnorhlajoče. Mlinček brzinomera še vedno trmasto miruje. Na sprehodu razburimo vse vaše pse in mačke, ljudi je bolj malo.

Proti Patraikosu nam veter bolj malo pomaga. Piha od zadaj in prvič letos nama je vroče, zelo vroče, dokler se za peloponeškim mostom sonce ne skrije za gore. Pristajam ponovno v bundi. Vsako jutro jo optimistično pospravim in vsak večer ponovno izvlečem iz omare in oblečem.

Že od daleč se vidi, da je Nevpaktos (Lepant) polno zaseden. V mandraču, ki je kot grajsko dvorišče, je 9 velikih jadrnic, na pontonu pred obzidjem še 3 + motornjak. Tam se najde prostor tudi za nas. Po zastavicah sodeč gre za regato - "Odyseas marina owners cup", izveva kasneje. Ponton pred obzidjem ni letošnji. Ima priključke za vodo in elektriko. Električna očitno deluje, ker je naš norveški sosed priključen, pipe za vodo so brez ročic za odpiranje. Danes je privez zastonj. Kako je sicer, nisva izvedela.

V mestu je velika fešta, malo zaradi regate, malo zaradi sobote. Komaj se Ota in kapitan vrneta z ogleda, že se nad našimi glavami razstreli ognjemet. Uboga Ota. Že drugič na poti jo hočejo ustreliti.

Na pohodu po mestu Bogdan izve, da bodo poleg Nevpaktosa začeli graditi marino. V blagajni naj bi imeli že 2 milijončka. Škoda, ker bo potem v mestu vedno takšna gneča.

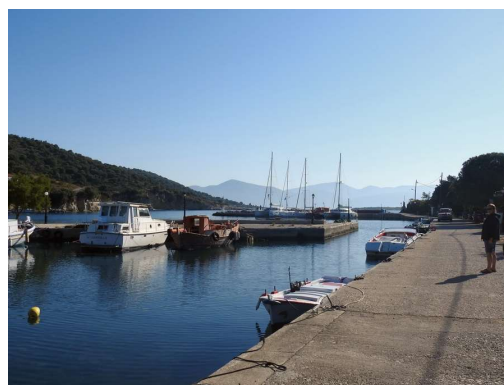
zaliv za pomolom, Kastos

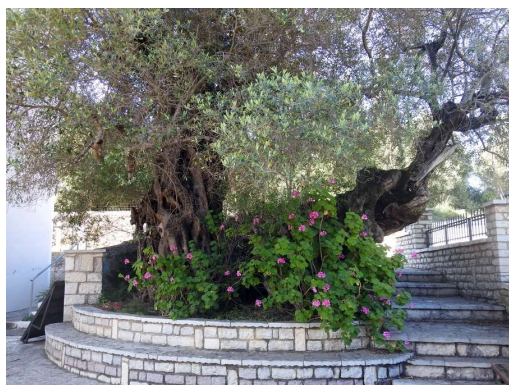
pomol

pogled izpred pomola

preplitev mandrač

tisočletna oljka

utrujeni potnik

nasproti Patrasa

slikoviti peloponeški most

letos je na novo pobarvan, vsaj od spodaj

pogled na Nevpaktos

ponton levo od vhoda v mandrač

nočno dogajanje

Grčija 2019

Korintsko morje

12. maj 2019, nedelja

Navpaktos - Kiato

Zjutraj je mesto prijetno prazno. Srečava le nekaj angleško govorečih regatantov, za Grke je še prezgodaj. Čas je za prvi letošnji frape. Izbereva mizo na glavnem trgu v senci ogromne platane. Ko se parkirava za spolirano mizo, ubogi foto zdrkne z mize, pade na tla in dobi pretres možganov. Malo je odrgnjen in zmeden, a zaenkrat še deluje.

Veselo jadramo prve 3 milje s hitrostjo 6 vozlov. Tu se Peloponez najbolj približa celini, zato vedno malo piha. Nato nas do Kiata poganja motor.

Severna stran Peloponeza je divje razbrazdana od hudournikov in potresne aktivnosti. Vsi hribi nad 1600 m so zasneženi. Morje je polno močnih tokov, ki nam danes niso bili naklonjeni.

V Kiatu pristanemo bočno na koncu pomola ribiške "marine" že v trdi temi.

še jutranji pogled na most

način ribolova

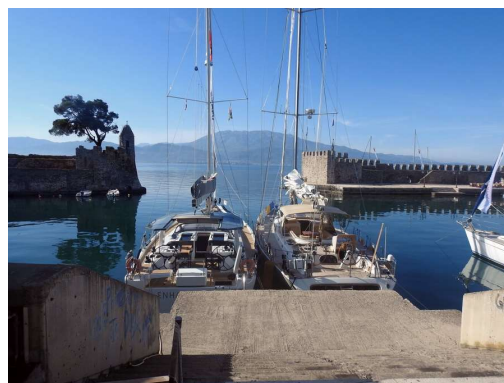
Nevpaktos, mandrač za obzidjem

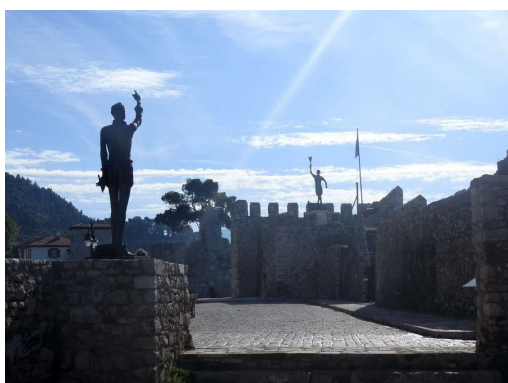
Nevpaktos, mandrač za obzidjem

Nevpaktos, mandrač za obzidjem

tudi take velike krave imajo dovolj vode pod kobilo

v spomin na bitko pri Lepantu - levo Servantes

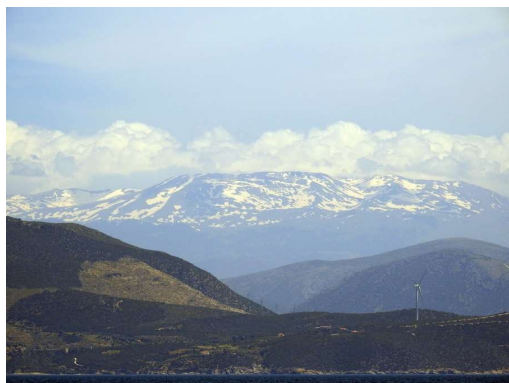
spominska tabla

Ota in Lara

Peloponez

celina

vikendice na Peloponezu

Grčija 2019

Saronsko morje

13. maj 2019, ponedeljek

Kiato - Korfos, Peloponez

Ob torkih je Korintski prekop zaprt zaradi vzdrževalnih del, zato je kapitan tako hitel.

Preden se odpravimo v 10 milj oddaljeni kanal, gre kapitan z Ikea vozičkom po nafto. Do sedaj je še nikjer nisva ugledala po tako ugodni ceni, 1,346 € za liter. Voziček je zdržal 35 kg in tank je bil ponovno poln. Spotoma mu uspe pri lokalnem PC Doctorju natisniti formularje za Tepai, celo v barvah in več izvodih.

Sledi obisk banke. V prvi banki sistem podatkov ne sprejme in kapitana pošljejo na nek urad, kot je pri nas Mačkova. Tam ne uredi nič. Poskusi še v Alfa banki. Prijazna mladenka se formularju malo bolj posveti in uspe. Najbrž smo eni redkih, ki jim je to uspelo drugi dan delovanja in nedelovanja novega sistema obdavčevanja.

Na Port Authority v Kiato Bogdana gledajo kot prikazen. Zagotovo so prvič videli plačani Tepai. Brez komentarjev potrdijo popis posadke in poštemplajo DEKPo. Luški kapitan je bil zadovoljen in priveza za eno noč tokrat ni zaračunal.

Založena s pomarančami nadstandardne velikosti, horto, almiro, bobom, melancani, pitami, baklavami zapustiva sicer nezanemljiv Kiato, ki pa ima eno dobro stran. Vse kar en pomorski popotnik potrebuje je blizu priveza: voda, banka, pristaniška oblast, trgovine, črpalka. Da vse obletaš, ni potrebno narediti 10 kilometerskega pohoda.

Po najavi nadzornikom prometa čakava za vstop v kanal tokrat le slabe pol ure. Skozi kanal se peljemo skoraj kot gliser za turistično barkačo, ki je opravila ogled kanala v obe smeri, in eno jadnico. Začneva razumeti, zakaj je Isthmija pilot priganjal tiste, ki so pred našim vstopom po polžje lezli iz kanala. Tok je bil danes na naši strani in to močan.

Vzhodnega vetra, ki je pred kanalom pihal 16 vozlov se v kanalu ni čutilo, v Saronskem morju pa zelo. Ker sva spet enkrat pozna odmotorirava v Korfos. Sidrava ob 21h30, z dobro vkopanim sidrom za vse vetrove in srečna, da je grška birokracija za nama.

ikejn voziček je zdržal, kapitan tudi

tri v kilo

počasi lezejo danes barke iz kanala

tudi veliki se mučijo

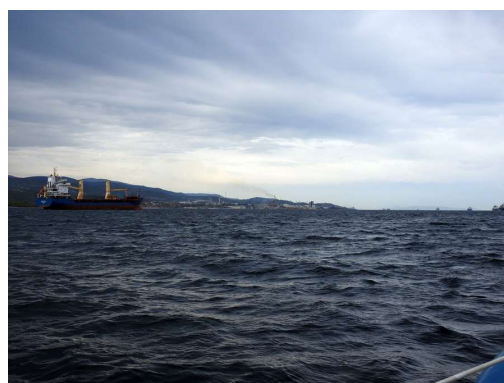
končno smo na vrsti

za nami se cestni most dvigne

nekam znane stene

Isthmija

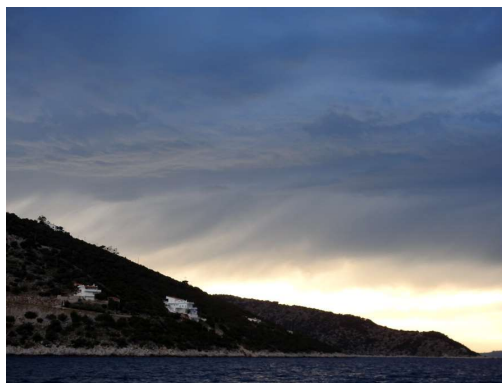
pristanek na vodi...

trening vzleta...

...in izpusta vode

turobno vreme

14. maj 2019, torek

Korfos, Peloponez

Do Lavriona je samo še 50 milj. Kapitan se je sprostil in ostaneva kar v Korfosu. Dan počitka. Voda ima 19 stopinj in korajžno naredim krog okoli barke. Kapitanu mlinčka brzinomera ne uspe oživiti. Manjka napovedani dež, da bi nam razsolil barko.

Sezone še ni. V zalivu je le nekaj jadrnic, na obali trije avtodomi in to je to. Vas spi. Sem in tja je slišati le lajež vaških psov, kadar zapiha veter v pravo smer, da zavohajo našo Oto.

Spijo tudi komarji. Je še preveč mrzlo, da bi imeli apetit.

Korfos

Korfos

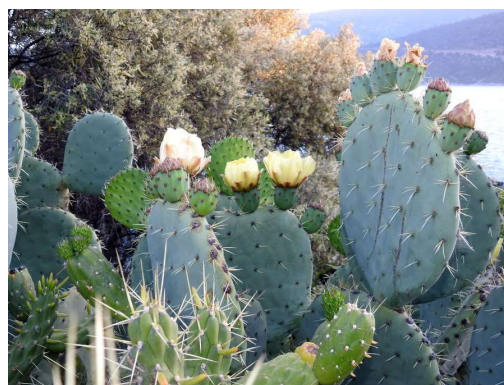
mama lovi ribe na vaški plaži

in jih kar nekaj ujame

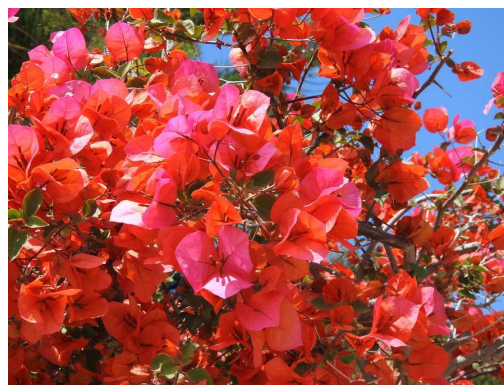
z vseh strani zaščiten zaliv Korfosa

vse cveti

in diši

v vseh možnih barvah

15. maj 2019, sreda

Korfos, Peloponez - Sv. Georg, Metana

Ker zjutraj piha od zahoda in je predaleč za veslanje do obale, prestaviva barko na vaški, pontonski pomol in gremo v pekarno in na frape.

Na pomolu se dve grški jadrnici pripravljata za sezono oddajanja. Čarter vodi prijeten Čeh, poročen s Škotinjo. Pol leta sta tu, pol tam. Tam se uči jadрати in dela skipperski izpit.

Do Metane ni nič vetra ali je veter v kljun. Lena sva in 12 milj motorirava. Seveda, ko je potrebno v malem plitvem mandraču vreči sidro in se privezati s krmo na sicer poznani pomol, piha 18 vozlov bočno. Po 15 minutah vse sistematizirava. Potem nastopi nirvana.

Kapitan gre spat na zalogo. Skoraj so se mu vneli možgani, ko je sestavljal navodila za plačilo TEPAIa (najnovejša grška turistična taksa), za jadralske prijatelje, namenjene v Grčijo.

Kasneje se z avtodomom pripelje nemški ata z mamo in s fotoaparatom pridno slika "naš" pomol. Nato nas poduči, da je osnova pomola potopljena nemška vojaška ladja. Dokaz za to je debelina ostankov pleha. Oblika je lepo vidna na Googlu. Toliko za drugič, da se ve kam sva privezana...

pomol v Sv. Georgu.

pogled z barke na cerkev, ki je z morja vidna že od daleč

Aigina

malo kiča

Grčija 2019

Egej

16. maj 2019, četrtek

Sv. Georg, Metana - zaliv Panormos, Atika

Zjutraj naju Ota pelje na sprehod po cesti proti jugu Metane. Metana je vulkanski polotok in ima rodovitno zemljo. Ob cesti rastejo pomaranče, fige, trta, oljke in vikendice.

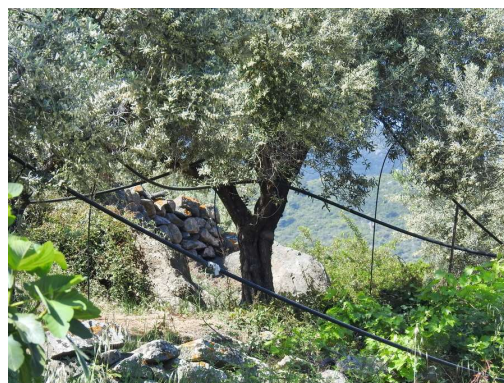
Po greek koffi-ju dobro opazovana izplujeva. Predstava je bila, v nasprotju s pričakovanji domačinov, nezanimiva. Sva lani dobila dobro lekcijo, ko sva sidro spustila malo dlje v nižji vodi, ki ji sledi samo še čisto plitva voda. Sidro v mandraču sicer dobro drži...

Pod Aigino nekaj časa brni motor, nato po dolgem času jadramo. Celih 27 milj hitro jadramo skoraj v veter. Valovi so do rta Sounion v ustanavljanju. Okoli rta je valovanje močnejše. Še zadnjič pred tedenskim postankom v Lavrionu vržemo sidro 3 milje pred ciljem v zalivu Panormos. Na levem in desnem rtu je olimpijska vas iz leta 1985. Bila je precej zanemarjena, sedaj se počasi spreminja v vikend naselje.

Ponoči spanec motijo valovi juga, ki okoli rta zavijajo v zaliv. Valovi niso prav veliki, le veter nas je obrnil bočno nanje in užitek je popoln.

Sveti Georg

oljke namakajo

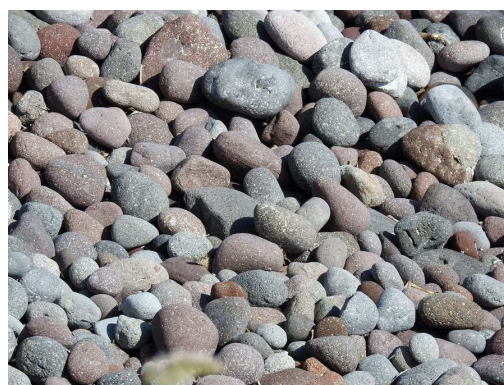
pomaranč nihče ne obira

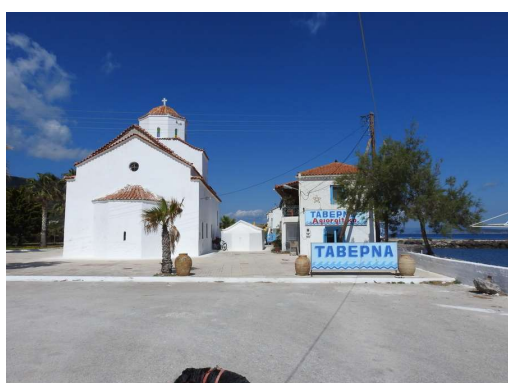
popek cveta agave

vikendice

plaža

zraven cerkve je taverna

pogled na pomol

ostanki ladje

rt Sounion s Pozeidonovim templjem

17. maj 2019, petek

zaliv Panormos - Lavrion, Atika

Zjutraj navtex opozarja na nevihte, zato bivanje v sicer prijetnem zalivu skrajšamo. Najti moramo privez, preden se vsi čarteraši vrnejo v Lavrion. Kljub dogovorjenemu vezu pri Olympic Yachtingu, kapitan pokliče lastnika Argolis charter kompanije in uspemo dobiti vez. Zamenjamo Francoze, ki ravno odhajajo. Privez je na veliko bolj mirnem kraju, kot pomol Olympic Yachtinga. Tam je vsak večer zelo glasna, živa muzika grških avtorjev in še glavna cesta gre mimo.

Popoldan lenarimo, na pasjem sprehodu najdemo novo samopostrežno pralnico. Pranje 3, sušenje 1 € na stroj. V Vrsarju je npr. samo pranje 7 €. Tako poceni je bilo samo še v Chaniji na Kreti.

V mestu že cel dan vre mladina. Po avtobusih sodeč, so na zaključnih izletih. Deklice s push-up nedrčki, fantje z bluetooth zvočniki. Sami ne vedo dobro, kaj jih bolj zanima, nasprotni spol ali lastna pomembnost...

Večerja v taverni nas tako utruja, da hitro zaspimo. Muzika z drugega konca zaliva se tu komaj sliši.

Lavrion

polno delov za vetrne elektrarne

deli so zloženi vsevprek

naložijo jih na ladje in razvozijo

18. maj 2019, sobota**Lavrion, Atika**

Bogdan pričakuje stare znance iz Nemčije, s katerimi bo prihodnji teden jadral po Kikladih. Pred poldnem izgine in se vrne prespat na Laro. Vmes spoznava jadrnico, Janeau 58, in seznanja posadko z barko in postopki.

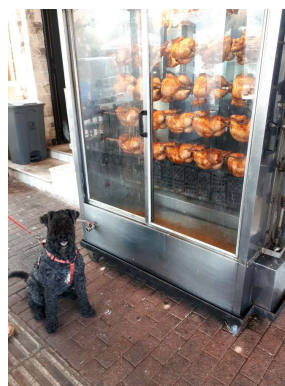
Medve čakava, da se izseli, da lahko začnem pospravljat. Ne dočakam...

19. maj 2019, nedelja**Lavrion, Atika**

Kapitan s svojo "prof. dr." posadko izpluje okoli 10h. Ni edini. Ob 12h je pristanišče napol prazno in mesto tudi. Prebivalci prilezejo na plano šele pozno popoldan.

jasmin v centralnem parku

nesrečni pesek pred izložbo

20. maj 2019, ponedeljek**Lavrion, Atika**

Na vrsti je pranje v novi, lepi samopostrežni pralnici z wifi-jem. Ker je bilo vreme hladno, se je nabralo za dva velika stroja robe. Perilo delno posušim v sušilcih, delno na Lari. Ciganski tabor...

Popoldan pripluje Mala. Imajo težave s sidrnim vinčem. Ker naj bi v Lavrionu bili specialisti za ladijska popravila, so prišli sem. Vesela sem, da sta se Vesna in Tone odločila za Lavrion. Mi bo malo manj dolgčas.

Vesni pokažem, kje je super pralnica. Sledi družabni večer ob giricah in grškem vinu.

Bogdan na Sifnosu

Bogdan se pelje mimo Firopotamosa

21. maj 2019, torek**Lavrion, Atika**

Dopoldan urejam slike. Tone mi bo namestil svoj program, da bom ponovno lahko pisala blog off-line. Presrečna sem. Ubogemu Tonetu pa danes prav nič ne gre po načrtih. Zafrkava ga vinč in blog.

Vesna naredi odlično večerjo. Potem se pogovarjamo in pogovarjamo do jutranjih ur...

Bogdan na Milosu

22. maj 2019, sredo**Lavrion, Atika**

Zjutraj ob 11h, ko se zbudim iz kome, peljem Oto na dolg sprehod. Ne vem komu je sprehod bolj koristil, Oti ali meni. Potem operem barko, Oto in sebe.

Današnje druženje na Mali je bilo malenkost krajše...

Bogdan na Siroso

Siros, Ermuopoli, glavno mesto Kikladov

Ermuopoli

Ermuopoli

23. maj 2019, četrtek

Lavrion, Atika

Ponoči je deževalo in bleščeča Lara se je ponovno obarvala peščeno rdeče. Vsaj razsoljena je...

Danes je v Lavrionu tržni dan. Zapis o tem v Heiklovem vodniku je točen. Stojnic je najmanj za tri ljubljanske tržnice. Prodajalci so precej temnejše polti, kot pri nas doma. Ponudba je podobna: sadje, zelenjava, ribe, oblačila, obutev, plastika. Mesnin in mlečnih proizvodov ne prodajajo. Izbira je velikanska, cene neverjetne. Kilo sadja ali zelenjave stane povprečno 1 €.

Takemu izzivu se z Vesno ne moreva upreti. Ikejin voziček dvakrat peljeva na tržnico in nazaj. Vodna linija obeh bark se še malo poglobi, zaloge povečajo za naslednjih 14 dni.

Tone medtem reši moj blog, probleme svojega vinča žal ne.

Vesna zvečer ponovno dobro poskrbi za naše želodčke, jaz za belega Vranca.

tržnica

tone zelenjave

vseh vrst

trtini listi za sarme

almira

malo ceneje kot v ljubljanski ribarnici

izbira je pestra

Vesna v elementu v svaštarnici

24. maj 2019, petek

Lavrion, Atika

Moj blog dela, Tonetov sidrni vinč že skoraj.

Čarteristi se vračajo, vezi se polnijo, mesto postaja bolj živahno.

Pristane tudi Bogdan s svojo posadko. Po poslovilni večerji se nam pridruži na gostoljubni Mali.

25. maj 2019, sobota

Lavrion, Atika

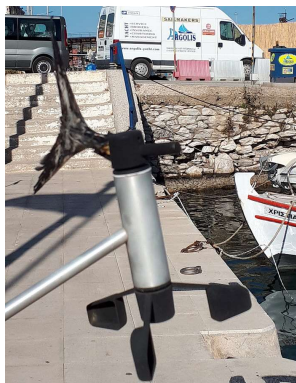
Tone je prezadovoljen, saj sidrni vinč dela. Čas je za novo akcijo.

Najprej popravilo našega vetromera, ki je ostal brez repka. Verjetno je popustil pod težo kakšnega pernatega nagajivca, ki se je vozil na njem na vrhu jambora, kjer je imel dober razgled. Tone Bogdana potegne na jambor, da vindex sname. Nato gresta na obhod navtičnih trgovin, ki ne prinese rezultatov. Za nov vindex želijo 470 €. Lahko naročijo nadomestni del, a bi morali čakati en teden, kar je v Grčiji lahko 1 mesec.

Za premor je na vrsti montaža novega radarreflektorja na Mali. Tone je ponovno "motor" za dviganje Bogdana na jambor Male.

Nato se Bogdan loti popravila vetromera. Prva pomoč je rep od tune. Deluje, a ni dolgoročna rešitev. Sledi modelček iz kartona. Najti tanko, nerjavečo pločevino, ki pri vipavskih sodarjih leži v kupih, je tu utopija, kaj šele laserski rezalnik. Žrtev postane aluminijasti senčnik za navigacijski ploter. Revček se bo poleti spet pregreval in izklapljal. Larina orodjarna se preseli na pomol in nadomestni repek je zvečer gotov. Že v mraku sledi še tretji vzpon s pomočjo "Tonemotorja" na jambor Lare. Popravljeni vindex ponovno deluje. Instrument kaže smer vetra narobe, a se ga da elektronsko nastaviti.

Zvečer sta morala kapitana nadomestiti energijo, porabljeno za plezanje po jamborih, skupaj z ostalimi člani posadk, seveda. V tavernah je sobotna gneča domačinov in pravkar prispelih novih najemnikov bark. Postrežba je potekala še malo počasneje, kot gre to v Grčiji, a nas ni pretirano motilo.

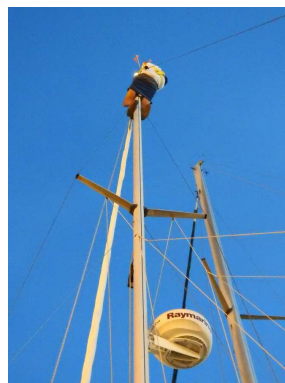
prvi poskus

mojster na delu

končni izdelek

v tretje gre rado

26. maj 2019, nedelja

Lavrion, Atika - Xero, otočje Petalioi

Napočil je dan premika in hkrati dan slovesa. Po jutranjem frapeju izplujeta Mala in Lara vsaka v svojo smer - Mala na jug, Lara na sever. Srečno Mala. Hvala za lepe trenutke in za blog. Nasvidenje kmalu nekje ...

Veter je pozabil na nas. Motoriramo do otočja Petalio na jugo-vzhodu Evije. Med potjo pišem blog, kapitan se resetira. Sidrava v zalivu otoka Xero. Skupina otočkov je prav lepa, romantična. Edina napakica je barva peščenih plaž in morja. Oboje je rjavkasto.

Na pasjem sprehodu domačin iz precej zapuščene vile ob zalivu Bogdana podučí, da je "all private", vsi otoki tod okoli in da sprehajanje po njih ni dovoljeno. Heikell omenja kot privatni samo sosednji otok Tragos. Kakorkoli, Bogdan se opraviči in odvesla nazaj na Laro. Na srečo morje v Grčiji ni nikjer "private" oz. pod koncesijo, kot pri naših sosedih...

Ponoči je na otoku vladala trda tema, nobene luči. Tukajšnji "private" je z leti malo obubožal.

spet na morju

Xero

Xero, zapuščena vila

lepi kraji

27. maj 2019, ponedeljek

Xero, otočje Petalioi - zaliv Boufalo, Evia

Morje ima 20 stopinj. Plavanje, zajtrk in premik v bližnjo vasico Nea Marmaris, da Ota ne bo vznemirjala tukajšnjih otočanov.

Nea Marmaris je mala vas s pomolom za ribiče in jahte ter pristanom za trajekt, ki vozi v Rafino. Nekaj hotelov, nekaj kafičev in tavern, še nič turistov. Na frapeju srečava grškega Brazilca, ki vas opiše kot "slow village". Res je ena zelo počasna vas. Vsi se poznajo med seboj in razen, da si vsakič, ko se srečajo, pomahajo, se ne dogaja nič.

Brazilec pove, da je največji od otokov Petalio, Megalo Petalioi, v lasti Davida "Izraeli", enega od lastnikov Coca-Cole. Njegov otok je, za razliko od ostalih, ponoči prav lepo osvetljen.

Bogdan išče novo mazalico, saj se je sedanja kitajska enostavno razpočila. Na barki je namreč 1 (en) nipel in vsakih 500 Nm ga je potrebno napolniti. V lokalni svaštarnici povedo, da jih je ravno danes zmanjkalo. Je pa odkril krasen fouč (pipeč za neprimorce), ki se mu ni mogel upreti.

Medtem se je zbudil veter in do Boufala 24 milj hitro jadramo v orco. Pokrajina je podobna povečanim Kornatom. Za zaključek nekaj bordizad in že smo v zalivu, kjer nas pričakajo 4 francoske in 4 nemške jadrnice. Brez težav najdeva prostor za naše sidro.

še zadnji pogled na Xero

Nea Marmaris

pomol za ribiče in jahtije

otine prijateljice

vaški arhitekturni presežki

cerkev ne zaostaja...

povečani Kornati

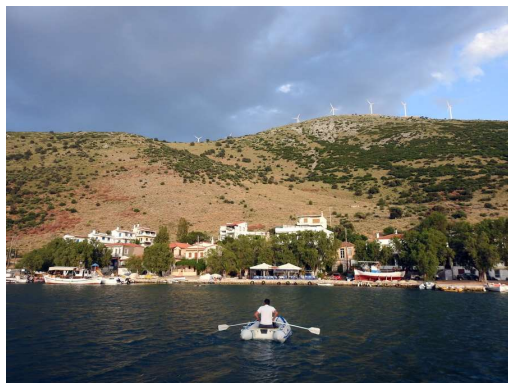
pogled na Boufalo

v zalivu Boufalo

vasica

kap. gre na večerni sprehod

naslednje jutro gre prebarvani čoln v morje, kar takole

28. maj 2019, torek

zaliv Boufalo - Chalkis, Evia

Kopanje, zajtrk, sprehod in pivo namesto kavnice. Naj se dan začne malo drugače. In res se je.

Komaj dobro pomolimo kljun iz zaliva, se dvigne južni veter in s polnimi jadri glisiramo proti Chalkisu, ki leži približno na sredini otoka Evije in ima prečni most čez ožino do kopnega. Lepo jadranje z vetrom, ki piha v bok ali krmo. Vmes se Eol razjezi in nam pošlje vetrove s sunki do 35 vozlov. Na srečo je v morju med Evijo in kopnim premalo prostora, da bi se naredili moteči valovi. Skrajšava genovo. Ponekod gre kar nekaj časa 8 v. Tik pred Chalkis-om se kanal zelo zoži in gre počasneje, a še vedno na jadra. Uživava.

Pred mostom se veževa bočno na obalo pred blagajno za plačilo mostnine. Nekam prijazni so danes. Poleg naju sta tu še francoska in belgijska jadrnica in vsem dovolijo, da do dviga mostu ostanemo vezani kjer smo. Prehod ožine nas stane 35 €.

Kapitan mora še na kapetanijo (Port police), da ga podučijo o postopkih pri prehodu ožine. Kdaj natančno to bo, ne povedo, a po 21.30 je potrebno dežurati na 12 kanalu VHF. Ko pokličejo, se pripravi barko za plovbo in najkasneje 20 min kasneje se most odpre.

Nato se Bogdan zapodi v mesto po mazalico in jo v tretjem poizkusu najde. Vmes se okrepi JZ veter in čakajoče jadrnice veselo potiska v obalo. Veter ni tako strašen, kot je neugodna kombinacija s tokom, ki dere skozi kanal pod mostom in lahko doseže hitrost več vozlov. Kratki, špičasti valovi udarjajo v bok, da je prav strašljivo. Pokličem kapetana. Njegov telefon zazvoni zraven mene. Fino. Dobro, da se je vse skupaj kmalu umirilo, sicer bi osebje porta bilo priča bolj ali manj po(ne)srečenemu izplutju na špring.

Prehod je širok 40 m, višina mostu je ca. 5 m. Obstajal je že v antičnih časih in bil večkrat podrt. V času Benečanov je bil črno pobarvan, zato se je kraj imenoval Negroponte. Odpirajo ga glede na bibavico. Na naslovu <https://olne.gr/en/evripos-bridge/evripos-bridge-timetable> je urnik, ki pa ne drži vedno.

Tokrat ne čakamo dolgo. Most odprejo malo po 23h. Zaplujemo v severno evijsko morje in 2 milji naprej sidramo v zalivu za rtom Kakokefalli. Doživimo prvi napad komarjev. 3 proti 1 zanje...

zaliv Boufalo je zaprt s peščenim rtom

peščeni rt s svetilnikom

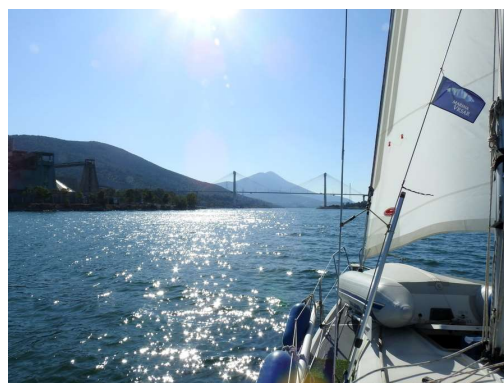
pacient čoln

v nasprotno smer je bila težka jadralska...

svetilnik v kanalu pred Chalkisom

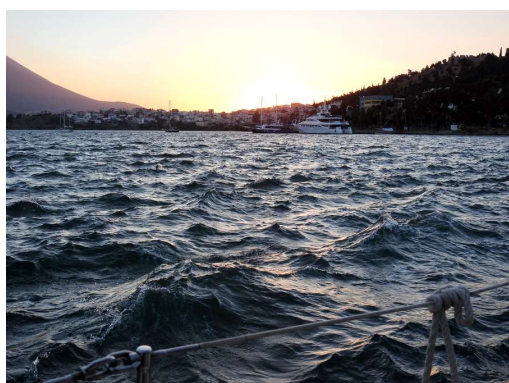
avtocestni most med kopnim in Evijo

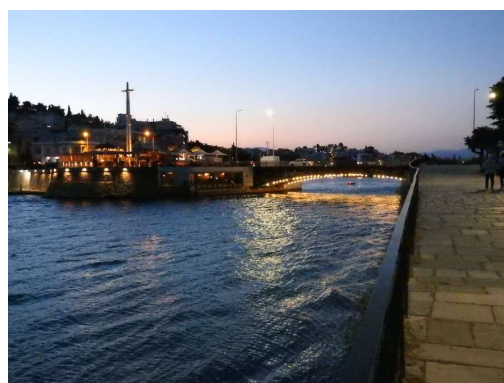
Chalkis

pogled na obalo, rezervirano za jachtije, kjer je blagajna za mostnino

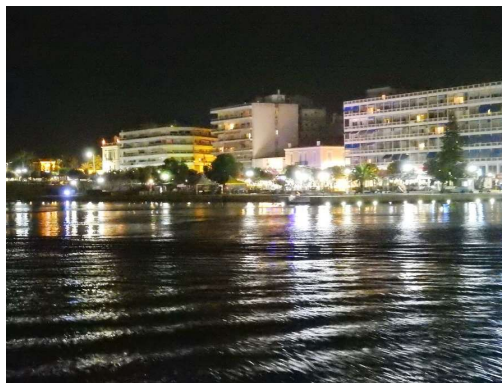
morje vre

Negroponte

karavana gre naprej

nočni Chalkis

29. maj 2019, sredo

Chalkis, Evia - Teologos

Nimava volje veslati na obalo. Odplujemo v Nea Artakis na sprehod, na frape, po vodo.

Brez Ote bi marsikaj izpustila in zamudila. Tako pa odkrivamo še eno grško turistično vasico, ki je bila včasih najbrž samo ribiška. Čeprav leži zelo blizu živčnega Chalkisa, čas tu stoji... prijetno.

Severno Evijsko morje je danes kot jezero. Motoriramo v Teologos. Vmes pišem blog za nazaj, Bogdan popravlja wc črpalko, ki je začela proizvajati vodometa.

Mesto na koncu pomola, na notranji strani, je prosto in čaka na naju.

Na zunanji strani je privezano čudo, vesoljska ladja - največji trimaran na svetu Galaxy. Dolg je 53 m in 18 m širok. (<https://www.superyachts.com/motor-yacht-10898/galaxy-of-happiness.htm>) Trenutno je v lasti Azajberžanskega oligarha, ki ima nekje v bližini svojo letno rezidenco. Naša Lara še za pomožni čoln ni primerna. Firbci ga prihajajo slikat. Na našo stran se (k sreči) ne obrne nihče.

Nea Artaki, zadaj najvišji vrh Evije

Nea Artaki, ribiški pomol

na notranji strani je dovolj globine in se najde tudi pipa za vodo

kopenska stran severnega evijskega morja

povsod oljčni nasadi

počitniške zgradbe neumorno rastejo, veliko več jih je, kot pred 2 leti

Teologos na dnu zaliva

čudo na pomolu

Galaxi meri v dolžino 53 metrov

lep čoln

lepa jadrnica...

ribičev bogata družba ne vznemirja

30. maj 2019, četrtek

Theologos - Ay. Georgios, Evija

Zjutraj se na pomol pripelje kombi in iz njega prileze osebje veletrimarana. Ko dodobra odprem oči, zagledam rusko govoreča mladca, lepo izoblikovanega telesa, strumno čistiti od sahorskega prahu umazani trup Galaxy-ja. Nista moj tip moškega, preveč lepa in mlada...

Raje se pridružim kapitanu pri osvajanju vasi. V vasi se najde vse, market, pekarna, ribarnica. Mož prodajalke v ribarnici prodaja domače olivno olje po 4 € liter. Preizkušeno dobro.

Med potjo se nam pridruži velik vaški pes. Pridno spremlja Oto do vasi in nazaj. Prijazen, diskreten. Kadar se Oti približa drug pes, ga odžene. Ko drugi psi lajajo na Oto se jim približa in psi utihnejo. Bi se reklo, da je Ota dobila zaščitnika. Ko je ugotovil, da je doma na barki, je nekaj časa še vztrajal, potem pa razočaran odšel.

Na pomolu v Theologosu je voda brezplačna. Opereva barko, nekaj perila in sebe. Bogdan gre še enkrat v vas, ker zjutraj prodajalca olivnega olja ni bilo doma. Vrne se z 10 litri olja in darilom v obliki vrečke sardel in pol litra tsipora (tropinovec). Šele ob 15h se premakneva naprej proti severu. Vetra ni, zato si za cilj izbereva malo vasico Sv. Georg na SZ koncu Evije, 18 milj stran.

Bočno pristaneva na vaškem pomolu. Tudi ta pomol ima vodo in elektriko, a tokrat tega ne rabiva. Končno obdelam bloge za nazaj. Najbrž je tega najbolj vesel kapitan, ki se mu od sedaj naprej obeta bolj redno prehranjevanje.

mladci na Galaxyji

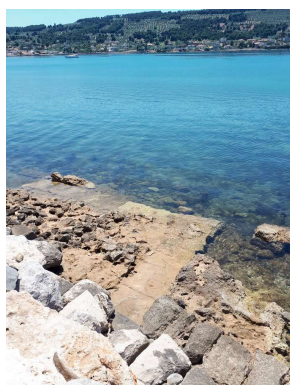
pogled na pomol

ob poti v vas

glavna in edina cerkev Teologosa

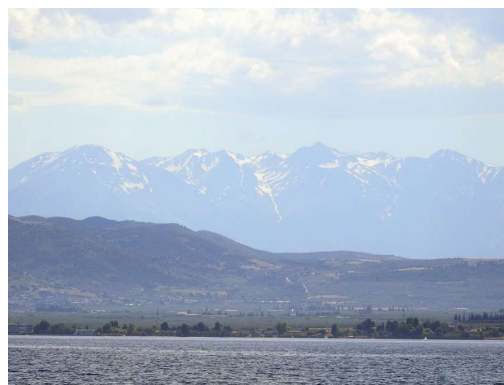
brez antičnih ostankov v Grčiji ne gre, Halai

tudi brez česna jim živeti ni

ribe zavijejo v papir

Parnasos

Vorio Evoiko kolpos je poln ribičev, takih

in prav resnih

klub mediterane - delujoč

večerni pogled s pomola sv. Georga proti JV

31. maj 2019, petek

Ay. Georgios - Oreoi, Evija

Zbudi naju klepetava ribička, ki skupaj z nekaj vaščani, lovi s pomola. Ribiški čolni so prihajali in odhajali tudi ponoči, a niso motili. Turistične ladijce, ki goste kluba Mediterane, vozijo na izlete in redna linija med kopnim in Evijo, začnejo voziti šele po 9h. Z mopedom se pripodi fant z bencinske črpalke. S pomočjo svinčnika in papirja se uspemo dogovoriti koliko nafte bi imeli. Kasneje se vrne s kamiončkom - cisterno. Fant ni bil pozoren, avtomat ni zaprl črpalke in, ko je bil tank poln, nafta bruhne na barko in v morje. Hitro je zaračunal in izginil. Bogdan razlito nafto obdela z vsemi možnimi kuhinjskimi in strojnimi čistili. Okolice dogajanje prav nič ne prizadene.

Vas je komaj dovolj velika za pasji sprehod. Premore nekaj trgovinic. Kar v trgovinah ne dobiš, ti potujoča trgovina pripelje na hišni prag.

Najbolj zahodna točka Evije je ozek peščen rt. Morje okoli njega je globoko, tokovi zelo močni. Vse premagamo s pomočjo motorja. Veter je pihal le pol ure med močnim nalivom, ki se je zakuhal v Termopilah, opral našo genovo, vso obalo in severne Sporade.

Po 18 miljah pristanemo v mestni marini v Oreju (Oreoi), na severu Evije, sredi istoimenskega kanala. Luški redar pokaže, kje je prostor za privez in pomaga pri privezovanju. Govori lepo angleško. Cena prenočevanja je 5,38 €. Vsa začudena vprašava, zakaj ne rabi dokumentov od barke. Prijazno pove, da imajo naše podatke že v sistemu po celi Eviji, od vpisa na Port Authority pri prečkanju mostu v Chalkiju pred dvema letoma. Kapitan komentira. "vrag odnio šalu, Grki so se zresnili..."

Tu so se spet znašle barke s katerimi smo skupaj čakali na prehod pri mostu v Chalkiju, čeprav se tri dni nismo srečali. Poleg njih imava sosede s psmi, mačkami... Sožitje je včasih glasno...

Orei je zelo prijazna, mala vas. Poleti je verjetno, glede na število tavern, polna grških turistov. Trenutno je v njej največ posadk bark, ki jih iz bližnjega zimovališča vračajo nazaj v morje in se tu pripravljajo na poletna križarjenja. Cena zimovanja na kopnem je zelo ugodna (za 42 čeveljsko barko 1.300 €). Od atenskega letališča do sem z javnim prevozom prideš v 3 urah. Vse to izve kapitan na popoldanskem lahnem drncu po okolici. Na sosednjem pomolu je baza Sailing Holidaya, kjer pa se še ne dogaja veliko.

Vas je poznana po kamnitem biku naravne velikosti, nagrobnem spomeniku iz 3 stoletja pred našim štetjem. Bika je leta 1965 našel ribič, zakopanega v peščeno plažo. Razstavljen je v stekleni hiški v parku za kapitanijo. Narejen je iz marmorja z otoka Tasosa. Manjkajo mu noge in rogovi. Predvidevajo, da so bili rogovi iz plemenite kovine... Oreoi je bil že v antičnih časih in kasneje v benečanskih važno pristanišče z utrdbo nad njim, od katere je danes komaj kaj slutiti.

Sv. Georg, nespretni črpalkar

vaški pomol

brez tavern ne gre

potujoča trgovina

zahodni rt Evije

plaža na otočju Lichades, zahodno od rta

zakaj se v zalivu Termopil ne sme sidrati

kanal med kopnim in SZ Evijo

bik iz Orei-a

Orei, promenada med tavernami

Orei, mandrač

lepo pospravljene barčice, zadaj kopno